Piltide järjestus, tantsud ja vahetükid.

1. pilt Leedi Jane'i hotellis.

   a) „Metsik Herman" — laulugirlid: Aino Einla, Ludmilla Rebane, Helmi Reisberg, Alice Seerman, Lydia Sepa, Ellen Tõnopa· Niglas.

   b) Kovboid: Dionis Anvelt, Elly Eskola-Kubjas, My Granberg, Soja Kalevi, Ernst Kandel, Hilda Koit-Malling, Valentin Lind, Erika Määrits, Senta Ots, Arkadi Pallo, Rein Rannik, August Riisman.

2. „ Hotelli ees.
3. „ Hotellis.
4. „ Laagrituli metsas tund aega hiljem.
5. „ Musta Kotka onnis.

Vaheaeg

6. „ Mäestikus mõni nädal hiljem.
   Kullakaevurid puhkusel — F. Lehár'i muusika.

   a) Laul — solist ja terve koor.

   b) Tants — solistid: Boris Blinoff ja Elly Eskola-Kubjas.
   Dionis Anvelt, My Granberg, Valentin Lind, Erika Määrits, Senta Ots, Rein Rannik, August Riisman, Valentine Vassiljeff.

7. „ Jõe kaldal.
8. „ „Tootem-vaia hotelli" ees.

   a) Tootem-Tom-Tom — solist: Verner Hagus.
   Ada Ahi, Dionis Anvelt, Karin Devis, My Granberg, Soja Kalevi, Hilda Koit-Malling, Valentin Lind, Arkadi Pallo, August Riisman, Sinaida Rogenbaum, Elfi Strobel-Lepp, Valentine Vassiljeff.

   b) Igatsuslaul — Ralph Benatzky muusika.

Vaheaeg

9. „ Moe salongis Quebec'is kaheksa kuud hiljem.
10. „ Ballisaalis „Château Frontenac'is" üks kuu hiljem.

    a) Menuett — solistid: Boris Blinoff ja Hilda Koit-Malling.
    Ada Ahi, Dionis Anvelt, Karin Devis, Soja Kalevi, Ernst Kandel, Valentin Lind, Arkadi Pallo, Rein Rannik, August Riisman, Sinaida Rogenbaum, Elfi Strobel-Lepp.

    b) Tango — Lothar Brühne muusika.
    Dionis Anvelt, Ernst Kandel, Valentin Lind, August Riisman.

11. „ Võõrastemaja keldris samal ööl.
12. „ Mäel Kootenay Pass'i lähedal „lossis" kuu aega hiljem.

„Rose-Marie" ja ta lavastuse laad „Estonias".

See operett on kirjutatud nelja autori koostööna juba aastal 1924 Inglismaal; teda mängiti palju niihästi ta sünnimaal ja Pariisis kui ka mujal. Meie omaaegsed teated „Rose-Marie" kohta olid pärit Pariisist. Sealse lavastuse liigse revüülikkuse tõttu ei näinud see teos meie oludesse õieti sobivat.

Vahepeal on „Rose-Marie" meie publikule tuttavaks saanud filmina, mis õige tugevasti erineb lähtekohaks olnud teosest, nagu see on harilik operettide ja nende najal tehtud filmide vahekorras. „Rose-Marie" linastus on peamiselt ära kasutanud endale sobiva muusika algupärandist, kuna aga isegi keskseimate tegelaste jaotus ja nende kohad sündmustikus on hoopis teised.

Uuesti andis meie teatrile tõuke „Rose-Marie" lavaletoomiseks just ta ilus muusika. Seejuures püüti teose lavastusest (mille kohta teose ingliskeelne originaal muide toob väga täpsed juhised) võimalikult vähendada revüülikku ning ebaloogilist elementi ja katsuda üldpilti lähendada meie-maitselisele operetile ehk nn. „muusikalisele näidendile", nagu seda nimetavad inglased.

Algupärandi korduvaid revüülikke muusikalisi numbreid on kärbitud — ja teisest küljest püütud muusikat täiendada ning värskendada mujalt võetud vokaalnumbriliste lisanditega nii, et nad oleksid seoses tegevusega. Eriti 2. vaatuses on stseenide järjestust tugevasti muudetud.

Laiemat huvi „Rose-Marie" vastu näitab muide see, et käesoleva hooaja kevadisel poolel on ka meie naaber-pealinnad Helsingi ja Riia võtnud selle opereti lavastamisele.

„Rose-Marie" tegevuskäik.

I VAATUS

1. pildis näeme eesriide avanedes „leedi" Jane'i hotelli üldruumi täis rõõmsaid ja laulvaid külalisi — sportijaid, metsamehi, tantsuneiusid jne. Nende seas purjus ja ähvardav indiaanlane Must Kotkas, keda peab taltsutama ratsapolitsei seersant Malone. Ilmub Emile, prantslasest kanadalane ja karusnahkade ostja, otsides oma õde Rose-Marie'd, kellega ta tahab kohe alustada sõitu lõunapoole. Pärast väikest nääklemisstseeni Malone'i ja leedi Jane'i vahel ilmub Hawley, rikas karusnahakaupmees, ja pärib samuti Rose-Marie järele; ka tema on koos ära sõitmas. Kui Jane nipsakalt vastab, et neiu on arvatavasti Jim Kenyon'iga, siis see teeb Hawleyle tuska. Hawley nimelt on väga huvitatud kaunist Rose-Marie'st, kes oma hooldajast vennaga on mõnda aega elanud selles hotellis. Emile on ka huvitatud sellest partiist, mis kindlustaks ta ärilist seisukohta. Ent Hawley'l on seni olnud kombeks pidada armukesi, kelleks seekord osutub indiaanitar Wanda, Musta Kotka naine. Nimelt ilmutab Wanda omas tantsus liiga suurt tähelepanu Hawley vastu, mis ajab vihale Musta Kotka. Järgneb jälle Rose-Marie otsimine. Uksele koputatakse, ent otsitu asemel ilmub kullakaevur Jim Kenyoni sõber ja kaastööline „Metsik Herman", kel näivad olevat vanad suhted Jane'iga. Hermanil tekib tüli Emile'i ja Hawleyga, kes temalt järsult pärivad Rose-Marie ja Jimi järele. Vaenlaste lahkudes teeskleb aravõitu Herman suurt viha ja väljendab praalivas laulus ning tantsus oma seiklejauljust. Hermani kerge kaal aga ilmneb aga kohe, kui tal selle järel tekib sõnavahetus seersant Malone'iga.

2. pilt: Rose-Marie ja Jim on tagasi jõudnud toredalt saanisõidult koertega. Jim avaldab neiule laulus oma tundeid. On näha, et neist on saanud suured südamesõbrad. Noormees aitab oma daamil salaja tagasi ronida ta tuppa.

3. pilt. Jim ise tuleb hotelli üldruumi, kus Malone ta tembutamisega vastu võtab. Malone imestab, kuidas endine Jim Kenyon, kes oli tuntud kardetava mehena oma tempude tõttu, on nüüd niivõrd taltunud. Jim tunnistab, et see on Rose-Marie õilistav mõju. Malone mõistab seda, ent hoiatab Jimi tagasi pöördumast vanadele radadele. —